

„კვალიცია თანასწორობისთვის“ სამართალდამცავი ორგანოების თანამშრომლეთა ძალადობის მსხვერპლი ქალების დასაცავად დაუყოვნებელი ზომების მიღებას მოითხოვს

"კვალიცია თანასწორობისთვის" აფასებს მისი წევრი ორგანიზაციების მიერ ბოლო პერიოდში დოკუმენტირებულ და წარმოებულ საქმეებს, რომლებიც სამართალდამცავი ორგანოების თანამშრომლების მიერ კერძო, არასამსახურეობრივ ურთიერთობებში ქალთა მიმართ ჩადენილი ძალადობის ფაქტებს ეხება. კვალიცია აღნიშნავს, რომ სახელმწიფოს მხიდან მსგავს საქმეებზე აშკარად იკვეთება არაეფექტიანი რეაგირება, სავარაუდოდ სამსახურეობრივი ლოიალობისა და უკანონო გავლენების გამო. კვალიცია მოითხოვს პროკურატურისგან მსხვერპლების დასაცავად დაუყოვნებელი ზომების გატარებასა და სამართალდამცავი ორგანოების (შინაგან საქმეთა სამინისტრო და სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახური) თანამშრომელთა, ამ მათთან დაკავშირებულ პირთა მიერ ჩადენილი დანაშაულებს დროულ, ჯეროვან და ეფექტიან გამოძიებას. კერძოდ,

პირველ საქმეში, მსხვერპლი ქალის^[1] გადმოცემით, სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის (სუს) თანამშრომელმა მის მიმართ განახორციელა ფიზიკური ძალადობა ქალის არასრულწლოვანი შვილის თანდასწრებით, ასევე, დამამცირებელი და არაადამიანური მოპყრობა და სიცოცხლის მოსპობისა და ქონების განადგურების მუქარა, რომელიც დასტურდება მსხვერპლისთვის გაგზავნილი შეტყობინებებით. 2017 წლის 4

საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია GEORGIAN YOUNG LAWYERS' ASSOCIATION

დეკემბერს "საფარმა" მიმართა ვაკე-საბურთალოს მე-3 განყოფილებას, სადაც ხუთსაათიანი განხილვის შემდეგ გამოდიება მხოლოდ 126¹ მუხლის 1-ლი ნაწილით დაიწყო (ოჯახში ძალადობა), მაშინ როცა ცალსახად იკვეთებოდა დამამცირებელი ან არაადამიანური მოპყრობისა (სისხლის სამართლის კოდექსის 144³ მუხლი) და 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილით (ოჯახში ჩადენილი ძალადობა არასრულწლოვანის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ) გათვალისწინებული შემადგენლობა. მიმდინარე დღეების განმავლობაში გამოდიებისა და დანაშაულის განმეორების პრევენციისთვის მიზნით,

ქ. [] ითხოვდა საქმისთვის მნიშვნელოვანი ვიდეო ჩანაწერების ამოღებას, რიგი ექსპერტიზების ჩატარებასა და მოწმეების დაკითხვას, თუმცა, აღნიშნული ღონისძიებები გამოდიებას არ ჩაუტარებია. მეტიც, დღემდე დაბარალეულს აქვს მხოლოდ მოწმის სტატუსი და მის მიმართ არანაირი დამცავი მექანიზმი არ არის გამოყენებული. მათ შორის, მოთხოვნის მიუხედავად, არ გამოცემულა შემაკავებელი ორდერი. სუს-ის თანამშრომელი კი დღემდე აგრძელებს დაბარალეულის შანტაჟს ოჯახის წევრების მეშვეობით.

ასევე, პრობლემატურია მეორე საქმეც, სადაც მსხვერპლი ნინო თასოშვილი ყოფილი მეუღლის, ვახტანგ თედიაშვილის მხრიდან განიცდის ფიზიკურ, ფსიქოლოგიურ ძალადობას და სიცოცხლის ხელყოფის მექარას. ოჯახში ძალადობის ფაქტებთან დაკავშირებით 2016 წლიდან მან 12-ჯერ უშედეგოდ მიმართა დასახმარებლად შსს ბორჯომის რაიონულ სამმართველოს. ნინო თასოშვილი აცხადებს, რომ მოძალადეს სავარაუდოდ მფარველობს ახლო ნათესავი (მოძალადის დის ქმარი) ვასილ ღონღაძე, რომელიც ძალოვანი სტრუქტურის მაღალჩინოსანია. მსხვერპლის განცხადებით, ვასილ ღონღაძე უხეშად ერეოდა გამოდიების მსვლელობისას, ზემოქმედებას ახდენდა მოწმეებზე და ყოველთვის ცდილობდა მოძალადის პასუხისმგებლობის არიდებას. მოძალადის დაკავება მოხდა მხოლოდ []A ჩარევის შემდეგ, თუმცა ნინო თასოშვილის მიმართ ბეწოლა ამ დრომდე გრძელდება. 13 დეკემბერს სავარაუდოდ ვასილ ღონღაძეს ნაქებებით მოხდა სავარაუდო ცრუ დასმენა მხვერპლის წინააღმდეგ, რაშიც მონაწილეობდნენ ვასილ ღონღაძის შვილი და სიდედრი, რაზეც შსს-მ დაიწყო გამოდიება და რაც ასევე დაბარალეულზე ბეწოლის შემადგენელი ნაწილია. საქმეში ღონღაძის ჩართულობასთან დაკავშირებით ინფორმირებული არიან როგორც გამომძიებელი და პროკურორი, ასევე გენერალური ინსპექცია და სახალხო დამცველი, თუმცა ღონღაძის წინააღმდეგ გამოდიება არ მიმდინარეობს.

აღსანიშნავია, რომ არასათანადოდ მიმდინარეობს გამოდიების პროცესი ქ. [] [] არსებულ სხვა საქმეებშიც, სადაც ასევე ფიგურირებენ სამართალდამცავი პირები. ამ საქმეებზე არ გაიცემა შემაკავებელი ორდერები, საქმეები

არ კვალიფიცირდება დანაშაულის სიმძიმის შესაბამისად, მსხვერპლებზე და მოწმეებზე ხორციელდება ზეწოლა, სამართალდამცავი სტრუქტურები კი ვერ უზრუნველყოფენ მათ დაცვას. თვეების განმავლობაში ძალადობის მსხვერპლი ქალები უმედეგოდ ცდილობენ სამართალდამცავი სტრუქტურებთან შედეგიან თანამშრომლობას და ვერ ახერხებენ მართლმსაჯულების მიღწევას.

საიას კვლევის ფარგლებში, 2017 წლის ნოემბერში, ინტერვიუები ჩატარდა ძალადობის მსხვერპლ ქალებთან, რომელთა ნაწილიც მიუთითებდა, რომ სამართალდამცავი ორგანოების მხრიდან მათ საქმეზე^[2] არაეფექტური რეაგირება სწორედ მათი მეუღლეების/ყოფილი მეუღლეების ძალოვან სტრუქტურებში მუშაობას და მათ წარმომადგენლებთან პირად ნაცნობობას უკავშირდებოდა. ძალადობის მსხვერპლები მიუთითებდნენ მართლმსაჯულების ისეთ ხარვეზებზე, როგორიცაა პრობლემა შემაკავებელი ორდერის გამოცემის დროს, გამოძიების არასათანადო და არაეფექტური წარმოება, დაზარალებულის სტატუსის მინიჭებაზე უარის თქმა, პასუხისმგებელი პირის არ გამოვლენა და სხვა. პრაქტიკა ცხადყოფს, რომ ამგვარ საქმეებზე პრობლემურია დამნაშავისთვის არამხოლოდ სისხლისსამართლებრივი, არამედ დისციპლინური პასუხისმგებლობის შეფარდებაც. პოლიციელის მიერ ჩადენილ ოჯახში ძალადობაზე არაეფექტური რეაგირების ერთ-ერთ შემთვევაზე საიას ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოსათვისაც აქვს მიმართული.^[3]

ვინაიდან ბოლო წლების მანძილზე ქალთა მიმართ ძალადობის საქმეებზე სახელმწიფოს გამკაცრებული პოლიტიკის შედეგად, რიგით საქმეებში მსგავსი ტიპის ხარვეზები ნაკლებად იკვეთება, ჩნდება ეჭვი, რომ სამართალდამცავი ორგანოების მხრიდან ადგილი აქვს ლოიალობასა და დანაშაულის შეწყნარებას მათი თანამშრომლების მიერ ჩადენილი ძალადობრივი ფაქტების მიმართ. ცხადია, მსგავსი მიდგომა აზიანებს სამართალდამცავი ორგანოებისა და კანონის უზენაესობის მიმართ ნდობას და ახალისებს დაუსჯელობას. სამართალდამცავი ორგანოების თანამშრომლებისგან ქალები გენდერული და ოჯახში ძალადობის მომეტებული რისკის ქვეშ იმყოფებიან და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს სტანდარტია, რომ ამგვარი ძალადობაზე რეაგირებისთვის სახელმწიფოს განსაკუთრებული გულისხმიერება მართებს.^[4]

აღნიშნულიდან გამომდინარე, „კოალიცია თანასწორობისათვის“ მოითხოვს:

- სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის თანამშრომელს დაუყოვნებლივ შეუჩერდეს უფლებამოსილება და მის წინააღმდეგ მიმდინარე გამოძიება გახდეს ქმედითი. აღნიშნულ საქმეში ძალდობის მსხვერპლს მიენიჭოს დაზარალებულის სტატუსი და უზრუნველყოფილ იქნას მისი უსაფრთხოება.

- დაიწყოს გამოძიება ვასილ ღონღაძის მიმართ სამსახურეობრივი უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენების ფაქტზე, ხოლო ნინო თასოშვილის წინააღმდეგ შეწყდეს გამოძიება დანაშაულის ნიშნების არარსებობის გამო.

ორგანიზაციები აგრძელებენ აღნიშნული საქმეების წარმოებასა და მონიტორინგის და კატეგორიულად მოითხოვენ სახელმწიფოსგან მსხვერპლი ქალების ფიზიკური და ემოციური უსაფრთხოების დაცვას, განსაკუთრების საქმეების გასაჯაროების გამო შექმნილი სავარაუდო რისკების გათვალისწინებით.

კოალიცია თანასწორობისთვის

DP00000000 თანასწორობისთვის ორგანიზაციის არაფორმალური გაერთიანებაა, რომელიც 2014 წელს ფონდ DP00000000-ის საზოგადოება - საქართველოს ხელშეწყობით შეიქმნა და რვა არასამთავრობო ორგანიზაციას აერთიანებს.

კოალიციის წევრები არიან: ფონდი DP00000000 საზოგადოება - საქართველო DP00000000, უფლებათა სწავლებისა და მონიტორინგის ცენტრი (EMC), ჟონსტიტუციის 42-ე მუხლი DP00000000, კავშირი DP00000000 DP000000000000 ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია ქს00000000 ინიციატივების მხარდამჭერი ჯგუფი (WISG), ჟურნალი ადამიანის უფლებებისთვის (PHR) და „იდენტობა“.

[1] მსხვერპლის უსაფრთხოების ინტერესებიდან გამომდინარე მისი და მოძალადის ვინაობის დაკონკრეტება არ ხდება.

[2] ინტერვიუები ეხება 2015-2017 წლებში მომხდარ ინციდენტებს.

საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია GEORGIAN YOUNG LAWYERS' ASSOCIATION

[3] ჭელიშვილი და საცერაძე საქართველოს წინააღმდეგ,
იხ.: <https://gyla.ge/ge/post/saiam-yofili-meughlis-mier-mokluli-salome-jorbenadzis-saqmeze-evropul-sasamartlos-mimarta-96>

[4] იხ. მაგ. Eremia and Others v The Republic of Moldova, N3564/11, ECHR, 28.05.2013.